

Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ (w pełnym składzie)
z dnia 12 lutego 2014 r.

Sprawa F-127/11

**Gonzalo de Mendoza Asensi
przeciwko
Komisji Europejskiej**

Służba publiczna — Konkurs otwarty — Ogłoszenie o konkursie EPSO/AD/177/10 —
Nieumieszczenie na liście rezerwy kadrowej — Uzasadnienie decyzji komisji konkursowej —
Podanie tematów egzaminu — Stałość składu komisji konkursowej

Przedmiot: Skarga wniesiona na podstawie art. 270 TFUE, znajdującego zastosowanie do traktatu EWEA na mocy jego art. 106a, w której G. de Mendoza Asensi żąda tytułem głównym stwierdzenia nieważności decyzji komisji konkursu otwartego EPSO/AD/177/10 o nieumieszczeniu jego osoby na liście rezerwy kadrowej tego konkursu.

Orzeczenie: Skarga zostaje oddalona. G. de Mendoza Asensi pokrywa własne koszty i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.

Streszczenie

*1. Urzędnicy — Konkurs — Sposoby przeprowadzenia i treść egzaminów — Uznanie przysługujące komisji konkursowej — Kontrola sądowa — Granice
(regulamin pracowniczy, załącznik III)*

*2. Urzędnicy — Konkurs — Komisja konkursowa — Skład — Stabilność wystarczająca dla zapewnienia spójnej oceny kandydatów — Zakres
(regulamin pracowniczy, art. 27, załącznik III, art. 3)*

*3. Urzędnicy — Konkurs — Komisja konkursowa — Skład — Urzędnicy oddelegowani do Europejskiego Urzędu Doboru Kadr (EPSO) — Dopuszczalność — Wpływ EPSO na prace komisji — Brak
(regulamin pracowniczy, art. 30, załącznik III, art. 3)*

1. Komisja konkursowa jest zobowiązana do czuwania nad ścisłym przestrzeganiem w trakcie konkursu zasady równego traktowania kandydatów. Tym samym, o ile komisji konkursowej przysługuje szeroki zakres uznania co do sposobów przeprowadzania i szczegółowej treści egzaminów, o tyle jednak do sądu Unii należy kontrola w zakresie niezbędnym do zapewnienia równego traktowania kandydatów i bezstronności przy dokonywaniu ich wyboru przez komisję konkursową.

W tym kontekście do organu powołującego jako organizatora konkursu, a także do komisji konkursowej należy również działanie na rzecz tego, aby wszyscy kandydaci w tym samym konkursie zdawali, jeśli chodzi o egzaminy pisemne, taki sam egzamin w takich samych warunkach. Tak więc zadaniem komisji konkursowej jest zapewnienie, by egzaminy miały wyraźnie ten sam stopień trudności dla wszystkich kandydatów.

Jednak z każdym konkursem nierozzerwalnie wiąże się ogólnie ryzyko nierównego traktowania, zważywszy na siłą rzeczy ograniczoną liczbę pytań, które mogą zostać zadane podczas egzaminu na określony temat. Tym samym przyjmuje się, że naruszenie zasady równego traktowania można stwierdzić tylko wtedy, gdy komisja konkursowa nie ograniczyła przy wyborze egzaminów ryzyka nierówności szans do takiego poziomu, jaki co do zasady nierozzerwalnie związany jest z każdym egzaminem.

Zatem, mając na względzie obowiązki komisji konkursowej, należy stwierdzić nieważność decyzji o odmowie wpisu kandydata na listę rezerwy kadrowej, jeśli okaże się, iż konkurs został zorganizowany w sposób, który powoduje powstanie ryzyka nierównego traktowania większego niż ryzyko związane nierozzerwalnie z każdym konkursem, bez konieczności przedstawienia przez zainteresowanego kandydata dowodu na to, że niektórzy kandydaci byli rzeczywiście uprzywilejowani.

Nie jest tak, w przypadku gdy egzaminy konkursowe zawierają studium przypadku opracowane w szeregu wariantów, pomyślanych w ten sposób, aby mimo że prezentują ten sam poziom trudności, zawierały różnice wystarczająco istotne, tak by kandydaci nie mogli czerpać korzyści z ewentualnej poprzedniej znajomości innego wariantu.

(zob. pkt 43–46, 48)

Odesłanie:

Trybunał: sprawa 130/75 Prais przeciwko Radzie, 27 października 1976 r., pkt 13

Sąd Pierwszej Instancji: sprawa T-100/04 Giannini przeciwko Komisji, 12 marca 2008 r., pkt 132, 133

Sąd do spraw Służby Publicznej: sprawa F-2/07 Matos Martins przeciwko Komisji, 15 kwietnia 2010 r., pkt 171 i przytoczone tam orzecznictwo

2. Obowiązek naboru urzędników spełniających najwyższe wymogi w zakresie kwalifikacji, wydajności i uczciwości, ustanowiony w art. 27 regulaminu pracowniczego w odniesieniu do instytucji, oznacza, że organ powołujący i komisja konkursowa, każdy w ramach wykonywania swoich uprawnień, powinny zapewnić, aby konkursy odbywały się w poszanowaniu zasad równego traktowania kandydatów i obiektywizmu oceny. W tym celu komisja konkursowa jest zobowiązana do zagwarantowania spójnego stosowania kryteriów oceny do wszystkich kandydatów, w szczególności poprzez zapewnienie stabilności swojego składu przez cały czas trwania egzaminów.

Jednakże nie można wykluczyć, że w przypadku gdy ze względu na przeszkody w wykonywaniu obowiązków członkowie komisji konkursowej zostaną zastąpieni w trakcie egzaminów zdawanych przez niektórych kandydatów przez swoich zastępców, aby umożliwić komisji konkursowej przeprowadzenie prac w rozsądnym terminie, skład komisji konkursowej może jednak pozostać wystarczająco stabilny, o ile komisja konkursowa wprowadzi koordynację konieczną do zapewnienia spójnego stosowania kryteriów oceny.

Podobnie środki wprowadzone przez komisję konkursową w celu wypełnienia obowiązku zapewnienia stabilności jej składu muszą być oceniane, w odpowiednim przypadku, w świetle szczególnych cech zorganizowanego naboru i praktycznych wymogów właściwych organizacji konkursu, przy czym komisja konkursowa nie może jednak zostać zwolniona z przestrzegania podstawowych gwarancji równego traktowania kandydatów i bezstronności dokonanego pomiędzy nimi wyboru.

Tym samym nie można wykluczyć, że zważywszy na organizację egzaminów w ramach konkursu oraz organizację prac komisji konkursowej wystarczy w celu zapewnienia charakteru porównawczego oceny komisji konkursowej, że jej stabilność zostanie utrzymana tylko na niektórych etapach konkursu.

Ponadto należy wziąć pod uwagę system selekcji, w którym stabilność składu komisji konkursowej jest zapewniona tylko na określonych kluczowych etapach postępowania, ale w którym równe traktowanie kandydatów jest zapewnione dzięki identycznym metodom pracy i stosowaniu identycznych kryteriów oceny wyników kandydatów.

(zob. pkt 64, 65, 67–69, 73)

Odesłanie:

Sąd Pierwszej Instancji: sprawa T-173/99 Elkaïm i Mazuel przeciwko Komisji, 25 maja 2000 r., pkt 87; sprawa T-92/01 Girardot przeciwko Komisji, 24 września 2002 r., pkt 24–26; sprawa T-19/03 Konstantopoulou przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości, 19 lutego 2004 r., pkt 43; sprawa T-336/02 Christensen przeciwko Komisji, 5 kwietnia 2005 r., pkt 44; ww. sprawa Giannini przeciwko Komisji, pkt 208–216

Sąd do spraw Służby Publicznej: sprawa F-41/08 Honnefelder przeciwko Komisji, 29 września 2010 r., pkt 35

3. Żaden przepis regulaminu pracowniczego nie zabrania, aby członkowie komisji konkursowej byli urzędnikami oddelegowanymi do Europejskiego Biura Doboru Kadr (EPSO) specjalnie do wykonywania funkcji członków komisji konkursowej.

Co więcej, z okoliczności, iż członkowie komisji konkursowej byli urzędnikami oddelegowanymi do EPSO do wykonywania funkcji członków komisji konkursowej na określony czas, nie można wywodzić, że EPSO wywierało za pośrednictwem tych urzędników jakikolwiek wpływ na prace komisji konkursowej.

(zob. pkt 83, 84)